

БОЛЬШАКОВ Володимир Іванович

Ректор

Доктор технічних наук, професор.
Дійсний член Академії будівництва України,
Академії інженерних наук України.
Лауреат Державної премії України
в галузі науки і техніки та премії Президії
НАН України ім. Г. В. Курдюмова.
Заслужений діяч науки і техніки України

Нагороджений Почесною грамотою Верховної Ради України «За особливі заслуги перед Українським народом», орденами «За заслуги» II та III ступенів, численними відзнаками національних та міжнародних наукових товариств.

Народився 13 травня 1946 р. у м. Дніпропетровську в сім'ї службовців.

У 1969 р. з відзнакою закінчив Дніпропетровський металургійний інститут за спеціальністю «Металознавство і термічна обробка металів». Навчався в аспірантурі Московського інженерно-будівельного інституту імені В. В. Куйбишева. У 1972 р. захистив кандидатську дисертацію в спеціалізованій вченій раді Інституту чорної металургії Міністерства чорної металургії СРСР.

З 1972 р. працює у ДІБІ, де пройшов шлях від молодшого наукового співробітника до доктора технічних наук, професора, завідувача кафедри та ректора.

Очоливши в 1987 р. інститут, Володимир Іванович зробив рішучий крок — буквально змусив багатьох співробітників вишу активізувати наукову роботу, захистити докторські і кандидатські дисертації. Під керівництвом В. І. Большакова впродовж 1987–1993 рр. був сформований і плідно працював потужний науковий колектив. Досить швидко зростала кількість докторів наук. Також при найактивнішій участі ректора були відкриті чотири спеціалізовані вчені ради із захисту кандидатських і докторських дисертацій. Як результат, ДІБІ у 1994 р. отримав статус академії. За останні три десятиліття у навчальному закладі відбулися значні зміни, зокрема були відкриті: економічний (1992), архітектурний (2003) факультети, кафедра інтенсивного вивчення іноземних

мов (2002). За 29 років ректорства Володимира Івановича в академії було захищено 81 докторську та 404 кандидатських дисертації, а ним особисто підготовлено 17 докторів і 23 кандидати технічних наук.

Число авторських і співавторських публікацій В. І. Большакова перевищує 1000 найменувань. Беззаперечною заслугою професора є створення наукової школи з прикладного матеріалознавства, кандидатської, а потім і докторської спеціалізованих вчених рад із захисту дисертацій з тематики матеріалознавства у машинобудуванні. Великим досягненням Володимира Івановича є створення міжвишівського загальноміського семінару з конструкційних матеріалів, що застосовуються в будівництві, який проводиться на базі таких кафедр ПДАБА: матеріалознавства і обробки матеріалів, технологій будівельних матеріалів, планування та організації виробництва.

Є організатором і постійним учасником довготермінових різноматематичних проєктів, серед яких: Міжнародна науково-практична конференція «Стародубівські читання» (термін існування — 26 років), Українсько-Польський науковий семінар «Теоретичні основи будівництва» (термін існування — 24 роки), Міжнародна науково-практична конференція «Інноваційні технології життєвого циклу об'єктів житлово-цивільного, промислового й транспортного призначення» (термін існування — 13 років).

В. І. Большаков завжди цікавиться новими публікаціями не тільки в галузі технічних наук, але й обізнаний із новітніми виданнями з економіки, управління виробництвом, історії та політики, знавець новинок художньої літератури. Має величезну бібліотеку та колекції рідкісних марок, листівок і монет.

У керівництві ПДАБА особливу увагу надає налагодженню та розвитку міжнародних зв'язків. Зокрема, академія є членом Великої хартії університетів, входить до складу семи міжнародних асоціацій будівельних та інженерних вишів. Яскравим прикладом такої інтеграції стала участь ПДАБА в європейських проектах за програмою TEMPUS і FP 7. Особливо плідно розвивається освітня і наукова співпраця академії з вишами Франції та Німеччини.

Ректор постійно бере участь в організації одержання грантів за програмою TEMPUS. Так, академією було отримано такі гранти: «TEMPUS-3» — 500000 «Архітектура» (2003–2006), 500000 «Прикладне матеріалознавство» (2005–2008), «TEMPUS-4» — 1200000 «Сталий розвиток міста» (2012–2015).

Творча співдружність ПДАБА і Національного інституту прикладних наук (INSA; м. Ліон, Франція) — мовні стажування, практикуми, обмін студентськими та викладацькими групами, подвійні захисти дипломів і кандидатських дисертацій (керівництво українських і французьких професорів), триває 26 років.

Величезну подвижницьку роботу в галузі вищої освіти і науки В. І. Большаков проводить як керівник Придніпровського центру Міжнародної інженерної академії (ПЦ МІА), який очолив у 2011 р. У центрі функціонують такі секції: архітектурна, аерокосмічна, металургійна, будівельна, медична, історії науки і техніки, підготовки інженерно-технічних і науково-педагогічних кадрів. У складі центру — 162 вчених, з яких: 37 дійсних членів (академіків) МІА, 47 членів-кореспондентів, 78 академічних радників. Мета ПЦ МІА — сприяння зміцненню інженерного і наукового потенціалу країни, підвищення ефективності його використання для зростання економіки на базі прискорення науково-технічного прогресу, поліпшення добробуту і розвитку соціального життя людей. У Придніпровському центрі трудяться більше ніж 20 академіків і членів-кореспондентів галузевих академій.

Головне в ректорській діяльності Володимира Івановича — новаторство і мудра кадрова політика. Він постійно стежить за передовими напрацюваннями у сфері вищої освіти, аналізує, узагальнює їх і застосовує в академії. Є фундатором дієвого штабу ПДАБА, який складається з проректорів, деканів, завідувачів кафедр та керівників численних підрозділів.

Для В. І. Большакова характерне шанобливе ставлення до історії загалом та історії нашої країни, рідного краю, сім'ї, свого вишу, спеціальності зокрема. Ці якості прищеплені йому генетично, виховані батьками і такими видатними представниками рідні (брати матері), як академік АН УРСР К. Ф. Стародубов — всесвітньовідомий учений у галузі металознавства і термообробки металів, і А. Ф. Стародубов — талановитий

краєзнавець, перу якого належать багато праць з історії Катеринослава — Дніпропетровська.

Тому не випадкова тяга ректора до висвітлення історії ДІБІ — ПДАБА. Побачили світ кілька книг з цієї тематики. Вони присвячені історії вишу, окремих кафедр і спеціальностей, увічненню пам'яті видатних учених, створенню галерей портретів корифеїв науки, засновників наукових шкіл академії.

Особлива сторінка в житті В. І. Большакова належить вивченню історії рідного Дніпропетровська. Тема Малої Батьківщини розкрита ним у декількох книгах, написаних у співавторстві з істориками, краєзнавцями та філологами. Найпопулярнішими краєзнавчими виданнями є: В. І. Большаков, Г. І. Гуляєв, В. С. Мороз «А чи так це було?» (2004); В. І. Большаков, Г. І. Гуляєв, В. С. Мороз «Нариси історії Катеринослава» (у двох томах; 2007); В. І. Большаков, Г. І. Гуляєв «Історія Катеринослава в поштових картках і фотографіях» (2009); В. І. Большаков, Т. А. Шпаковська «Катеринослав крізь століття. Альбом поштових листівок Катеринослава 1895–1917» (2011); «Подорож крізь століття (1930–2015)» (історія кафедр ПДАБА) за редакцією В. І. Большакова. Після публікації цих книг Володимира Івановича було прийнято в Спілку письменників Придніпров'я, а в академії розроблений і щорічно реалізується проект з написання та видання книг з історії науки, а також краєзнавчих досліджень з історії Катеринослава — Дніпропетровська (термін існування — 23 роки).

Серед благородних справ В. І. Большакова слід згадати його турботу про родини видатних учених і співробітників вишів Дніпропетровщини, які пішли з життя. Як президент Фонду соціального захисту, підтримки і допомоги вченим України та членам їхніх сімей, Володимир Іванович заглиблюється в потреби цих сімей, допомагає у вирішенні наявних труднощів і проблем.

Наукова діяльність ректора В. І. Большакова та його наукова школа отримали широке міжнародне визнання. Він — дійсний член Міжнародної інженерної академії (Москва), Товариства чорної металургії США та Канади, Інституту матеріалів (Англія), Європейського товариства математиків та механіків (Німеччина), Товариства мостів та конструкцій (Швейцарія), Інституту гірничих, металургійних та нафтових інженерів (Канада). Є кавалером ордена Уряду Франції «Академічна пальмова гілка» II ступеня, лауреат Нагороди Ярослава Мудрого Академії наук вищої школи України.

Життєве кредо Володимира Івановича — ректор-новатора, непересічного вченого і чуйної людини: «Не зупинятися на досягнутому. Бути потрібним людям».